

Βρυξέλλες, 1 Ιουνίου 2021
(OR. en)

9361/21

**Διοργανικός φάκελος:
2021/0131 (NLE)**

CCG 29

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Ημερομηνία Παραλαβής:	31 Μαΐου 2021
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2021) 268 final
Θέμα:	Πρόταση ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την προς έκδοση απόφαση των Συμμετεχόντων στον Διακανονισμό για τις εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2021) 268 final.

σνημμ.: COM(2021) 268 final

Βρυξέλλες, 31.5.2021
COM(2021) 268 final

2021/0131 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την
προς έκδοση απόφαση των Συμμετεχόντων στον Διακανονισμό για τις εξαγωγικές
πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η παρούσα πρόταση αφορά απόφαση για τον καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Επιτροπή στο πλαίσιο του Διακανονισμού για τις εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης (στο εξής: Διακανονισμός) όσον αφορά μια προς έκδοση απόφαση για την τροποποίηση των διατάξεων του Διακανονισμού για τα επιτόκια. Οι εν λόγω διατάξεις καθορίζουν τα ελάχιστα εμπορικά επιτόκια αναφοράς (στο εξής: ΕΕΑ) που εφαρμόζονται στη δημόσια χρηματοδοτική στήριξη για τις εξαγωγικές πιστώσεις. Η προς έκδοση απόφαση θα εναρμονίσει τις πρακτικές μεταξύ των Συμμετεχόντων στον Διακανονισμό και θα διασφαλίσει όρους και προϋποθέσεις που αντικατοπτρίζουν τους όρους και τις προϋποθέσεις των ιδιωτικών χρηματοπιστωτικών αγορών.

2. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

2.1. Διακανονισμός για τις εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης

Ο Διακανονισμός αποτελεί «συμφωνία κυρίων» μεταξύ της ΕΕ, των ΗΠΑ, του Καναδά, της Ιαπωνίας, της Κορέας, της Νορβηγίας, της Ελβετίας, της Αυστραλίας, της Νέας Ζηλανδίας και της Τουρκίας, η οποία έχει ως στόχο να παράσχει ένα πλαίσιο για την ορθή χρήση των εξαγωγικών πιστώσεων που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης. Στην πράξη, αυτό σημαίνει την καθιέρωση ισότιμων όρων ανταγωνισμού (όπου ο ανταγωνισμός βασίζεται στην τιμή και στην ποιότητα των εξαγόμενων αγαθών και υπηρεσιών και όχι στους προβλεπόμενους χρηματοοικονομικούς όρους), παράλληλα με την προσπάθεια να καταργηθούν οι επιδοτήσεις και οι στρεβλώσεις του εμπορίου που συνδέονται με εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης. Ο Διακανονισμός άρχισε να ισχύει τον Απρίλιο του 1978, έχει αόριστη διάρκεια και, παρόλο που τυγχάνει της διοικητικής στήριξης της Γραμματείας του ΟΟΣΑ, δεν αποτελεί πράξη του ΟΟΣΑ¹.

Ο Διακανονισμός υπόκειται σε τακτικές επικαιροποιήσεις, λαμβανομένων υπόψη των εξελίξεων στις χρηματοπιστωτικές αγορές και στις πολιτικές που επηρεάζουν την παροχή εξαγωγικών πιστώσεων οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης. Ο Διακανονισμός έχει μεταφερθεί στις εθνικές νομοθεσίες και, ως εκ τούτου, έχει καταστεί νομικά δεσμευτικός στην ΕΕ μέσω του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²³. Οι αναθεωρήσεις των όρων και των προϋποθέσεων του Διακανονισμού ενσωματώνονται στο δίκαιο της ΕΕ μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 2 αυτού του κανονισμού.

¹ Όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της σύμβασης του ΟΟΣΑ.

² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1233/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, για την εφαρμογή ορισμένων κατευθυντήριων γραμμών στον τομέα των εξαγωγικών πιστώσεων οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης και την κατάργηση των αποφάσεων 2001/76/ΕΚ και 2001/77/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 326 της 8.12.2011, σ. 45).

³ Στο παρελθόν, προηγούμενες εκδόσεις του Διακανονισμού του ΟΟΣΑ είχαν μεταφερθεί στην ενωσιακή νομοθεσία μέσω αποφάσεων του Συμβουλίου.

2.2. Οι Συμμετέχοντες στον Διακανονισμό για τις εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκπροσωπεί την Ένωση στις συναντήσεις των Συμμετεχόντων (στο εξής: Συμμετέχοντες) στον Διακανονισμό, καθώς και στις γραπτές διαδικασίες λήψης αποφάσεων από τους Συμμετέχοντες στον Διακανονισμό. Οι αποφάσεις για όλες τις τροποποιήσεις στον Διακανονισμό λαμβάνονται με συναίνεση. Η θέση της Ένωσης εγκρίνεται από το Συμβούλιο και συζητείται από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της ομάδας εργασίας του Συμβουλίου για τις εξαγωγικές πιστώσεις⁴.

Το άρθρο 63 στοιχείο α) του Διακανονισμού προβλέπει ότι «Οι Συμμετέχοντες προβαίνουν σε περιοδική ανασκόπηση του συστήματος καθορισμού των ΕΕΑ με σκοπό να διασφαλίσουν ότι τα γνωστοποιηθέντα επιτόκια αντικατοπτρίζουν τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς και συμβαδίζουν με τους στόχους βάσει των οποίων υπολογίστηκαν τα εφαρμοζόμενα επιτόκια. Οι εν λόγω ανασκοπήσεις αφορούν επίσης το περιθώριο που πρέπει να προστεθεί στις περιπτώσεις που εφαρμόζονται αυτά τα επιτόκια.».

2.3. Η προς έκδοση πράξη των Συμμετεχόντων στον Διακανονισμό για τις εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης

Το σύστημα ΕΕΑ τελεί υπό ανασκόπηση από τις αρχές του 2014. Τα ΕΕΑ είναι ελάχιστα σταθερά επιτόκια που μπορούν να παρέχονται στο πλαίσιο σύμβασης εξαγωγικής χρηματοδότησης με κρατική εγγύηση. Τα ΕΕΑ είναι σταθερά για κάθε νόμισμα των Συμμετεχόντων στον Διακανονισμό. Κατά την 127η συνάντηση των Συμμετεχόντων, που πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο του 2014, οι Συμμετέχοντες ανέθεσαν στους τεχνικούς εμπειρογνώμονες των Συμμετεχόντων (στο εξής: ΤΕΣ) την επανεξέταση των αρχών του Διακανονισμού για τα ΕΕΑ.

Η μεταρρύθμιση των ΕΕΑ θα συνιστά ολοκληρωμένη μεταρρύθμιση που θα καλύπτει τόσο λειτουργικές (π.χ. όρους όπως η διατήρηση και ο καθορισμός των επιτοκίων) όσο και διαρθρωτικές πτυχές (π.χ. βασικά επιτόκια, περιθώρια και προσαυξήσεις). Στόχος της μεταρρύθμισης των ΕΕΑ είναι η εναρμόνιση των πρακτικών δανεισμού μεταξύ των Συμμετεχόντων και η μεγαλύτερη προσέγγιση των ΕΕΑ στα επιτόκια της αγοράς. Οι προβλεπόμενες διατάξεις για τα ΕΕΑ θα εφαρμόζονται σε όλες τις συναλλαγές, εξαιρουμένων των συναλλαγών που καλύπτονται από την τομεακή συμφωνία για τα πλοία και την τομεακή συμφωνία για τα αεροσκάφη πολιτικής αεροπορίας.

Κατά την 141η συνάντηση των Συμμετεχόντων, που πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο του 2019, ο πρόεδρος των ΤΕΣ παρουσίασε σχέδιο πρότασης της προεδρίας για τη μεταρρύθμιση των ΕΕΑ, το οποίο επιδιώκει την επίτευξη ισορροπίας μεταξύ των αντικρουόμενων συμφερόντων και απόψεων που εκφράστηκαν στο πλαίσιο των τεχνικών εργασιών. Το σχέδιο πρότασης της προεδρίας έτυχε ευρείας στήριξης από τους Συμμετέχοντες, ενώ μικρός αριθμός ζητημάτων ήσσονος σημασίας δεν επιλύθηκε. Στη συνάντηση των Συμμετεχόντων τον Νοέμβριο του περασμένου έτους, οι απόψεις των Συμμετεχόντων συνέκλιναν. Οι Συμμετέχοντες στον Διακανονισμό πρόκειται να εκδώσουν απόφαση σχετικά με το σχέδιο συμβιβαστικής πρότασης με γραπτή διαδικασία.

⁴ Απόφαση του Συμβουλίου περί συστάσεως ομάδος συντονισμού των πολιτικών επί των ασφαλίσεων πιστώσεων, των εγγυήσεων και των χρηματοδοτικών πιστώσεων (ΕΕ 66 της 27.10.1960, σ. 1339).

3. ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΕΙ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Η συμφωνία του ΠΟΕ για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα (στο εξής: συμφωνία ΕΑΜ) προβλέπει απόκλιση από τον Διακανονισμό στον επεξηγηματικό κατάλογο εξαγωγικών επιδοτήσεων, καθώς ορίζει ότι οι πρακτικές παροχής εξαγωγικών πιστώσεων που είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του Διακανονισμού δεν θεωρούνται απαγορευμένες εξαγωγικές επιδοτήσεις που απαγορεύονται από τη συμφωνία ΕΑΜ. Αυτό σημαίνει ότι αν ένα μέλος του ΠΟΕ είναι συμβαλλόμενο μέρος του Διακανονισμού και εφαρμόζει πρακτική παροχής εξαγωγικών πιστώσεων που είναι σύμφωνη με τον Διακανονισμό ή αν, πρακτικά, ένα μέλος του ΠΟΕ εφαρμόζει πρακτικές επιτοκίου που είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του Διακανονισμού, τότε η πρακτική παροχής εξαγωγικών πιστώσεων δεν θεωρείται εξαγωγική επιδότηση. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις του Διακανονισμού για τα επιτόκια αποκτούν ιδιαίτερη σημασία.

Οι διατάξεις για τα ΕΕΑ δεν έχουν αλλάξει εδώ και πολύ καιρό και χρήζουν εκτεταμένης μεταρρύθμισης. Η χρηματοδότηση του εμπορίου έχει ολοένα και πιο καθοριστική σημασία για τις αποφάσεις εφοδιασμού στο παγκόσμιο εμπόριο, γεγονός που έχει οδηγήσει στην παροχή πληθώρας χρηματοπιστωτικών προϊόντων και δομών συμβάσεων στις ιδιωτικές χρηματοπιστωτικές αγορές. Προκειμένου να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση, οι διατάξεις του Διακανονισμού για τα επιτόκια πρέπει, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, να προσαρμόζονται στις εξελισσόμενες πρακτικές της αγοράς. Ο Διακανονισμός περιγράφει απλώς τις γενικές αρχές που διέπουν τον δανεισμό σταθερού επιτοκίου με κρατική εγγύηση και επικεντρώνεται στις διαρθρωτικές πτυχές. Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη παρέχουν ΕΕΑ σε μεγαλύτερο βαθμό σε σχέση με τους περισσότερους άλλους Συμμετέχοντες, και προκειμένου να υπάρξει σύγκλιση των πρακτικών εντός της ΕΕ, τα κράτη μέλη συμφώνησαν άτυπα επί ενός συνόλου κανόνων που καλύπτουν τις λειτουργικές πτυχές του συστήματος ΕΕΑ, ως συμπλήρωμα στις διατάξεις του Διακανονισμού. Επιπροσθέτως του Διακανονισμού και των άτυπων κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ, τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει εθνικούς κανονισμούς για τα ΕΕΑ.

Η προς έκδοση απόφαση για τη μεταρρύθμιση των ΕΕΑ θα προβλέπει την αναλυτικότερη και πιο ολοκληρωμένη επικαιροποίηση του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ XVI του Διακανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, θα καλύπτονται τόσο οι δαπάνες του δανειοδότη πριν από την υπογραφή εξαγωγικής σύμβασης από τον αγοραστή (π.χ. κανόνες σχετικά με τα ελάχιστα τέλη που χρεώνονται για την προσφορά και τον καθορισμό του επιτοκίου), όσο και οι κανόνες σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού του επιτοκίου, το οποίο αντιστοιχεί στην απόδοση των εντόκων γραμματίων δημοσίου συν ένα περιθώριο που καλύπτει άλλα κόστη χρηματοδότησης. Με την ενσωμάτωση στοιχείων που επηρεάζουν το κόστος χρηματοδότησης, η μεταρρύθμιση των ΕΕΑ αποσκοπεί να εξασφαλίσει μεγαλύτερη συνοχή όσον αφορά τους όρους και τις προϋποθέσεις που παρέχουν οι ΟΕΠ και, με τον τρόπο αυτό, να διασφαλίσει ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τους Συμμετέχοντες στον Διακανονισμό. Συνεπώς, η μεταρρύθμιση θα περιορίσει το περιθώριο των κρατών μελών της ΕΕ να προσαρμόζουν τις διατάξεις των ΕΕΑ σε εθνικό επίπεδο στις συγκεκριμένες ανάγκες του εγχώριου κλάδου παραγωγής. Προβλέπεται μεταβατική περίοδος δύο ετών, ώστε οι οργανισμοί εξαγωγικών πιστώσεων που παρέχουν άμεση δανειοδότηση να έχουν τον χρόνο να προσαρμοστούν στις νέες κατευθυντήριες γραμμές.

Εν ολίγοις, η προς έκδοση απόφαση για τη μεταρρύθμιση των ΕΕΑ περιλαμβάνει κανόνες τόσο για τις λειτουργικές όσο και για τις διαρθρωτικές πτυχές που θα εξασφαλίσουν μεγαλύτερη συνοχή όσον αφορά τις πολιτικές και θα ενισχύσουν τους ισότιμους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των Συμμετεχόντων. Ως εκ τούτου, συνιστάται η Ένωση να λάβει τη

θέση να εγκρίνει την προς έκδοση απόφαση των Συμμετεχόντων στον Διακανονισμό με γραπτή διαδικασία για τη θέσπιση νέων κατευθυντήριων γραμμών για τα ΕΕΑ.

4. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

4.1. Διαδικαστική νομική βάση

4.1.1. Αρχές

Το άρθρο 218 παράγραφος 9 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει την έκδοση αποφάσεων για τον καθορισμό «των θέσεων που θα πρέπει να ληφθούν, εξ ονόματος της Ένωσης, σε όργανο που συνιστάται από δεδομένη συμφωνία, όταν το εν λόγω όργανο καλείται να θεσπίσει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα, με εξαίρεση τις πράξεις που συμπληρώνουν ή τροποποιούν το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας».

Η έννοια των «πράξεων που παράγουν έννομα αποτελέσματα» περιλαμβάνει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα δυνάμει των κανόνων του διεθνούς δικαίου που διέπουν το εκάστοτε όργανο. Περιλαμβάνει επίσης κείμενα που δεν έχουν μεν δεσμευτική ισχύ βάσει του διεθνούς δικαίου, αλλά «επηρεάζουν με καθοριστικό τρόπο το περιεχόμενο των ρυθμίσεων που θεσπίζει ο νομοθέτης της Ένωσης»⁵.

4.1.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Η προς έκδοση πράξη επηρεάζει καθοριστικά το περιεχόμενο της νομοθεσίας της ΕΕ και, συγκεκριμένα, τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1233/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, για την εφαρμογή ορισμένων κατευθυντήριων γραμμών στον τομέα των εξαγωγικών πιστώσεων οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης και την κατάργηση των αποφάσεων 2001/76/ΕΚ και 2001/77/ΕΚ του Συμβουλίου. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το άρθρο 2 αυτού του κανονισμού ορίζει ότι «[η] Επιτροπή εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 3 για την τροποποίηση του παραρτήματος II, ως αποτέλεσμα τροποποιήσεων των κατευθυντήριων γραμμών που συμφωνήθηκαν από τους Συμμετέχοντες στον Διακανονισμό».

Συνεπώς, η διαδικαστική νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση είναι το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ.

4.2. Ουσιαστική νομική βάση

4.2.1. Αρχές

Η ουσιαστική νομική βάση για την έκδοση απόφασης δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ εξαρτάται πρωτίστως από τον στόχο και το περιεχόμενο της προς έκδοση πράξης σε σχέση με την οποία λαμβάνεται θέση εξ ονόματος της Ένωσης. Εάν η προς έκδοση πράξη επιδιώκει διττό σκοπό ή έχει δύο συνιστώσες και εάν ένας από τους σκοπούς ή μία από τις συνιστώσες μπορεί να χαρακτηριστεί κύριος/-α, ενώ ο/η άλλος/-η έχει απλώς παρεπόμενο χαρακτήρα, η απόφαση δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ πρέπει να στηρίζεται σε μία και μόνο ουσιαστική νομική βάση, ήτοι εκείνη που επιβάλλει ο κύριος ή πρωτεύων σκοπός ή συνιστώσα.

⁵ Απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 2014, Γερμανία κατά Συμβουλίου, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, σκέψεις 61 έως 64.

4.2.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Ο κύριος στόχος και το περιεχόμενο της προς έκδοση πράξης αφορούν τις εξαγωγικές πιστώσεις, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της κοινής εμπορικής πολιτικής. Επομένως, η ουσιαστική νομική βάση της προτεινόμενης απόφασης είναι το άρθρο 207 της ΣΛΕΕ.

4.3. Συμπέρασμα

Η νομική βάση της προτεινόμενης απόφασης θα πρέπει να είναι το άρθρο 207 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο της ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την προς έκδοση απόφαση των Συμμετεχόντων στον Διακανονισμό για τις εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 207 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι κατευθυντήριες γραμμές που περιέχονται στον Διακανονισμό για τις εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας εξαγωγής (στο εξής: Διακανονισμός) έχουν μεταφερθεί στο δίκαιο της Ένωσης και, ως εκ τούτου, έχουν καταστεί νομικά δεσμευτικές στην ΕΕ δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 63 του Διακανονισμού, οι Συμμετέχοντες στον Διακανονισμό (στο εξής: οι Συμμετέχοντες) θα πρέπει να προβαίνουν σε περιοδική ανασκόπηση του συστήματος καθορισμού των εμπορικών επιτοκίων αναφοράς (στο εξής: ΕΕΑ) με σκοπό να διασφαλίσουν ότι τα γνωστοποιηθέντα επιτόκια αντικατοπτρίζουν τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς και συμβαδίζουν με τους στόχους βάσει των οποίων υπολογίστηκαν τα εφαρμοζόμενα επιτόκια. Οι εν λόγω ανασκοπήσεις θα πρέπει να αφορούν επίσης το περιθώριο που πρέπει να προστεθεί στις περιπτώσεις που εφαρμόζονται αυτά τα επιτόκια.
- (3) Οι Συμμετέχοντες πρόκειται να αποφασίσουν με γραπτή διαδικασία σχετικά με μια προς έκδοση απόφαση για την τροποποίηση των διατάξεων του Διακανονισμού για τα ΕΕΑ.
- (4) Η προς έκδοση απόφαση για τη μεταρρύθμιση των ΕΕΑ θα πρέπει να παρέχει μεγαλύτερη συνοχή μεταξύ των πολιτικών και εναρμόνιση των πρακτικών δανεισμού, ενισχύοντας με τον τρόπο αυτό τους ισότιμους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των Συμμετεχόντων. Επιπλέον, θα πρέπει να φέρει τα σταθερά επιτόκια στο πλαίσιο εξαγωγικών πιστώσεων οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης πιο κοντά στα

⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1233/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, για την εφαρμογή ορισμένων κατευθυντήριων γραμμών στον τομέα των εξαγωγικών πιστώσεων οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης και την κατάργηση των αποφάσεων 2001/76/ΕΚ και 2001/77/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 326 της 8.12.2011, σ. 45) [στο εξής: κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1233/2011].

επιτόκια της αγοράς και να διασφαλίζει ότι προσαρμόζονται καλύτερα στους όρους και τις προϋποθέσεις που προσφέρονται στην ιδιωτική χρηματοπιστωτική αγορά. Θα πρέπει να προβλεφθεί διετής μεταβατική περίοδος, ώστε να δοθεί χρόνος στους οργανισμούς εξαγωγικών πιστώσεων να εγκρίνουν και να κοινοποιήσουν τις νέες κατευθυντήριες γραμμές.

- (5) Είναι σκόπιμο να καθοριστεί η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης, με γραπτή διαδικασία, από τους Συμμετέχοντες στον Διακανονισμό, δεδομένου ότι η προς έκδοση απόφαση θα επηρεάσει καθοριστικά το περιεχόμενο της ενωσιακής νομοθεσίας, δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης, με γραπτή διαδικασία, από τους Συμμετέχοντες στον Διακανονισμό για τις εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης όσον αφορά την προς έκδοση απόφαση τροποποίησης των διατάξεων σχετικά με τα ΕΕΑ βασίζεται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Επιτροπή.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*